

Astrologia creștină

William Lilly - 1647

Traducere: Elena Mona Marinică

Volumul 1: O introducere în astrologie

**Volumul 2: Rezolvarea tuturor tipurilor de întrebări și
solicitări**

Publicată pentru prima dată în 1647

*Notă: Dintre cele trei cărți menționate în facsimilul cu titlul original (pagina următoare), această ediție cuprinde doar primele două cărți. A treia carte, **Judecăți asupra născuților**, va fi disponibilă separat.*

EDITURA MIX
BRAȘOV 2014

GULIELMUS LILLIUS Astrologus Natur. Comital. Scicest:
1° May 1602.

Gubiel: Marshall sculpzit.

ASTROLOGIE CREȘTINĂ

CU MODESTIE

PREZENTATĂ ÎN TREI CĂRȚI

PRIMA CARTE cuprinde modul de utilizare a Efemeridelor, întocmirea unei hărți a Cerului, natura celor douăsprezece Semne ale Zodiacului și a Planetelor, cu cea mai simplă Introducere în cuprinzătoarea Artă a astrologiei.

A DOUA CARTE, prin cea mai metodică formă, învață Studentul să judece sau să soluționeze oricare fel de întrebări legate de Om, privind Sănătatea, Boala, Avere, Căsătoria, Avansarea, Călătoriile etc. Câteva întrebări și soluționarea lor.

A TREIA CARTE conține o tehnică exactă de judecare a Nativităților, câteva moduri de rectificare a lor, cum să estimezi soarta Nativului prin cele douăsprezece Case ale Cerului, conform influenței STELELOR, posibilele sale accidente zilnice și anuale, prin Arta Direcțiilor și durata lor prin Profecții, Revoluții planetare, Tranzite.
O Nativitate analizată prin metoda precedentă.

De WILLIAM LILLY, Ucenic/Discipol în Astrologie.

Omne meum nil meum: Nihil dictum, quod non dictum prius.

L O N D R A

Editată de *Tho. Brudenell* pentru *John Partridge* și *Hump. Blunden*, în *Blackfriars* la poarta dinspre *Carter-lane*, în *Cornhill*, 1647

Introducere la ediția în limba Română

Dacă traducerea lui William Lilly s-ar fi realizat dintr-o limbă de origine germanică în altă limbă de origine germanică, probabil că introducerea de față nu ar fi fost deloc necesară. Cum „Astrologia Creștină” a trecut însă, prin traducerea de față, dintr-o limbă de origine germanică într-o limbă de origine latină, alchimia dintre formă și conținut, ce rezultă întotdeauna într-un astfel de proces, fără ca nici una să n-o trădeze pe cealaltă, s-a dovedit una extrem de anevoioasă, însă ea a meritat toate eforturile, deoarece oferim în felul acesta literaturii de specialitate din România un etalon realmente de aur, al cărui impact asupra astrologilor va genera și trecerea pe un alt nivel a astrologiei naționale, și anume, nivelul elevat, științific.

Prezentăm, în cele ce urmează, etapele acestei alchimii prin care am trecut cu toții, traducători, corectori și editori, din aspirația sinceră de a dăruí atât spiritualității românești cât și astrologilor noștri un produs de cea mai bună calitate, alături de care urmărim să așezăm în timp alte câteva capodopere ale genului precum aceasta.

În primul rând am avut în vedere simple corecturi stilistice, care să sporească valoarea textului lui Lilly prin fluența și naturalețea traducerii lui în limba română.

Acolo unde textul a fost ușor eliptic pentru un începător în astrologie, am adăugat câte un cuvânt, astfel încât ideea principală să poată fi cât mai clar înțeleasă. De exemplu, în prezentarea conținutului Cărții a treia, textul „durata lor prin Profecții, Revoluții, Tranzite” a devenit „durata lor prin Profecții, Revoluții planetare, Tranzite”. La fel am procedat ori de câte ori stilistica limbii române a necesitat câte o prepoziție, conjuncție sau adverb – acestea nu au impietat asupra textului lui Lilly ci, dimpotrivă, i-au clarificat și mai mult conținutul pentru cititorul român și îndeosebi pentru astrologul sincer care va folosi această carte întocmai ca pe o lucrare de căpătâi.

Acrostihul de la pagina 28 a necesitat foarte multă inventivitate lingvistică atât din partea traducătorului cât și din partea corectorului, pentru a fi păstrat „întact” numele lui Lilly și, în același timp, versurile ca atare să ajungă în limba română „întregi”, fără nici un înțeles ciuntit,

eliminat sau înlocuit. De exemplu, ultimul „L” din acrostih, unde în originalul englez este „Learning”, ne-a creat o mare bătaie de cap, deoarece în limba română nu avem nici un sinonim direct cu această literă și a trebuit să „ondulăm” puțin traducerea pentru a păstra sensul, sacrificând cu mare durere cuvântul de bază al autorului. În final am optat pentru „Lucrare”, cuvânt în al cărui conținut intră și sensul spiritual de „Facere Divină”, „operă/lucrare de căpătâi”, „întemeiere de nezdruccinat”. La fel în cazul primei și ultimei litere din acrostih, „W” și, respectiv, „Y”, precum și în cazul numelui medieval/popular românesc, Juve/Jove/Iove pentru „Jupiter”. În toate aceste cazuri am preferat, în ciuda unei evidente strângeri de inimă față de textul original, să indicăm în paranteză litera din limba română necesară a fi folosită la lectură/rostitură: „W(o)”, „(J)”, „Y(i)”. Cu smerenie cerem iertare lui W. Lilly pentru riscurile inerente acestei traduceri aflată la joncțiunea a două limbi de proveniență atât de diferită (germanică și, respectiv, latină).

Am simțit nevoia să înlocuim cuvântul *Student* („student”) cu *Discipol*, *Ucenic* sau *Învățăcel*, pentru plinătatea sensului cu care a încărcat Lilly cuvântul englez, traducând – în funcție de predominanța semantică a textului – „Ucenicul/Discipolul/Învățăcelul acestei Arte” în loc de „Studentul acestei Arte”, întrucât el se referă la un proces continuu de învățare și de slujire a Artei care este Astrologia, și nu la un anumit grad educațional (universitar, în cazul nostru). În întreaga sa carte, referitor la acest aspect, se simte la W. Lilly atitudinea sa de ființă dedicată pe viață acestei Arte – de ființă aflată permanent în procesul cunoașteri și al învățării, de ființă care învață învățându-i pe ceilalți. Acesta este conținutul real al cuvântului Student în limba engleză, cuvânt care, în limba română, poate fi redat doar prin *Discipol*, *Ucenic* sau *Învățăcel*.

Pe parcursul traducerii însă, pe măsură ce am înaintat în această alchimie germano-latină, sensul deplin care s-a fixat în final pentru ediția în limba română a impus cuvântul *Aspirant* care corespunde nu doar realității științifice ci și implicării spirituale a astrologiei și astrologului în viața noastră, fiecare predicție, fiecare răspuns, fiecare lămurire pe care astrologul o oferă solicitantului fiind, în realitate, un imens act de responsabilitate spirituală a astrologului atât față de acela care îi cere o informație, cât și față de Dumnezeu, care a dat astrologului harul acestei cunoașteri deopotrivă științifice și spirituale. Ne plecăm cu recunoștință în fața limbii noastre materne care ne oferă, pentru acest sector semantic, o atât de bogată sinonimie spirituală.

Am păstrat termenul de „judecată” folosit cu sensul de „analiză astrologică” deoarece l-am considerat mai semnificativ și denumind exact procesul extragerii informației astrologice dintr-o hartă a Cerului. Sperăm ca, prin aceasta, să devină tot mai clar, inclusiv pentru mulți astrologi contemporani (și ne referim aici în egală măsură la amatori, începători și profesioniști) că astrologia este deopotrivă *Artă* (cum spune W. Lilly) și Știință sacră, nicidecum o „ghicitorie”.

În foarte rarele cazuri în care textul a cerut așa ceva, am oferit o necesară informație chiar în text, între paranteze, considerând că este mult mai util așa decât să trimitem cititorul în subsolul paginii sau la notele de final.

Deși nu am intenționat note de subsol, până la urmă ele s-au impus, însă le-am avut în vedere numai și numai pe acelea de necesitate imediată pentru înțelegerea textului.

Din necesități stilistice – îndeosebi pentru a evita repetițiile sau cacofoniile – am înlocuit adeseori „dacă” prin „când”, ideea de condițional-optativ nefiind absolut deloc afectată.

Pentru a „transfera” frumusețea internă a limbii lui Lilly, și în savoarea ei semantică și în melodicitatea ei, am fost adeseori nevoiți să scurtăm puțin construcții lingvistice care la traducerea în limba română dădeau lungimi genitive obositoare și greoaie. Sau, acolo unde textul ne-a permis datorită enumerărilor multe, l-am fragmentat în propoziții mai scurte. Aceste chestiuni ne-au preocupat mai ales la textele premergătoare textului astrologic propriu-zis.

Am preferat să scriem peste tot „Casă” cu majusculă pentru a se înțelege foarte clar că este vorba despre Casă astrologică. Am avut și situația în care acest cuvânt apare în același text cu ambele înțelesuri – și cel de specialitate, de Casă astrologică, și cel care denumește locuința, imobilul, domiciliul propriu-zis al cuiva. Greutățile pe care aproape nu le-am putut evita au fost la capitolele rezervate Casei a patra, unde a trebuit, din fidelitate față de această alegere, ca uneori “casa” să fie scrisă fără majuscule dacă acest cuvânt se referă la locuință. A fost una dintre extrem de puținele (maximum două sau trei) nerespectări ale textului original (în textul lui Lilly „casa” apare cu majuscule pentru referirea la locuințe).

Cu privire la Casa a patra

Nu cunoaștem motivele pentru care această Casă semnifică tatăl. Probabil că, având în vedere originea nativului, s-a făcut analogia între descendența pe linie paternă și domeniile acestei Case. În zilele noastre, tatăl este indicat de către Casa a zecea în astrologia tropicală și de către Casa a noua în cea siderală (diferența fiind aceea că, în astrologia siderală, tatăl natural este indicat de către Casa a noua iar soțul mamei de către Casa a zecea, chestiuni care adeseori pot fi total diferite pentru un nativ).

Cu privire la Casa a zecea

Nici aici nu cunoaștem motivele pentru care această Casă semnifică mama. Am putea presupune mai degrabă fie considerente de natură morală, fie de natură socială. O mamă virtuoasă poate fi un ascendent social și moral considerabil pentru un nativ. Totodată însă, pentru timpul lui Lilly și, în general, pentru secolele în care femeile nu au fost integrate social, nu au fost angajate profesional, educația nativului fiind asigurată de către mamă, Casa a zecea se poate dovedi importantă deoarece, în funcție de educația primită, nativul își poate croi un destin, fiind pregătit, prin educația și prin creșterea ce i-au fost acordate, să se realizeze social.

Autorul, Artistul și Aspirantul

„Astrologia Creștină” este o carte VIE, în care există o permanență legătură a autorului cu cititorul, o exprimare de la suflet la suflet. William Lilly nu redactează o carte seacă, rece, el este într-un continuu act de comunicare, de transmitere, de încredințare directă a propriei experiențe acelor care cu adevărat sunt *Aspiranți* și slujitori ai *Artei*. Rigoarea științifică, argumentul astrologic, reperele astronomice sunt tot atâtea dovezi că *Arta* (astrologia) nu are nimic satanic în ea, nimic diavolesc, ci aparține acelor domenii ale spiritului și cugetului uman pe care Dumnezeu ni le-a dăruit ca ele să fie folosite în binele nostru. Astrologia este limbajul Cerului care transmite Voința Divină, care arată când trebuie sau nu trebuie făcute lucrurile, fiindcă nu orice combinație planetară susține orice activitate umană. A ne ghida după limbajele Cerului înseamnă a cunoaște Voința Divină, momentele în care Dumnezeu ne ajută direct în cutare sau cutare acțiune.

Lilly nu spune asta explicit, dar adevăratul astrolog, pentru care planetele sunt ființe vii, cunoaște asta și știe că folosește *Arta* cu susținere divină directă.

Ortografia și punctuația lui Lilly reprezintă un capitol aparte și s-ar putea scrie un adevărat studiu despre ele.

Absenta punctuației de orice fel – de exemplu:

„Dacă Întrebarea se referă la un Preot, Ministru, la un Frate al soției sau Iubitei, a noua Casă îi va reprezenta pe fiecare dintre aceștia, dar a zecea Casă va fi Semnificatorul Averii sale, a unsprezecea Casă – cea a Fraților lui, și tot așa în ordine: *cu toate genurile de întrebări Casa reprezentând partea cercetată va deveni ascendentul său sau prima Casă*, următoarea va fi a doua Casă, și tot așa în continuare de-a lungul tuturor Caselor Cerului sau celor douăsprezece Case (pag.168, Cap 21, finalul Cărții 1).

Adăugăm aici prezența unei punctuații cel puțin speciale în cartea lui Lilly care folosește 90% „,” și „;”, fără să dea vreo explicație anume sau fără ca noi să putem presupune ori chiar descoperi una. În ciuda acestui aspect, am preferat să păstrăm totul așa cum este în originalul englez care, la rândul lui, cu siguranță, le-a păstrat și el așa cum sunt ele în redactarea originală. Propozițiile sau alte fraze începute cu literă mare după „,” și „;” au fost de asemenea, păstrate la ediția în limba română.

În ceea ce privește majusculile, aparent ele nu au nici o noimă. Nu există o regulă conform căreia Lilly scrie cutare sau cutare cuvinte, în cutare sau cutare situație, cu majusculă. Pur și simplu le scrie așa. Acesta a fost unul dintre cele mai dificile aspecte, deoarece din engleză în română nu întotdeauna am avut echivalentul care să înceapă cu aceeași literă. În acest caz, chiar dacă în limba română cuvântul tradus începe cu altă literă, noi l-am scris cu majusculă, din fidelitate față de original.

Referitor la majusculile zilelor săptămânii și ale lunilor anului, ne-am simțit puțin derutați, întrucât, în conformitate cu regulile limbii engleze, ele în mod normal sunt ortografiate cu majusculă. Neștiind dacă Lilly a avut în vedere scrierea lor așa sau dacă el doar a respectat normele lingvistice în vigoare ale timpului său, am ales ca în ediția în limba română să fie scrise fără majuscule.

Am respectat necesitățile de punctuație ale limbii române, fără ca acest lucru să împietzeze asupra textului lui William Lilly; dimpotrivă, ele l-au făcut mult mai clar (de exemplu, foarte multe virgule cerute de atributele apozitionale sau construcții atributive cu acest statut).

În sinonimia contextuală am folosit în limba română construcții pronominale, de exemplu: *Interrogant* în engleză, ca sinonim pentru *Querrent* sau *Inquiry*, în română *Solicitantul* și foarte, foarte rar *Subiectul*, apare adeseori tradus prin *Cel care întreabă*.

Sinonimia limbii engleze diferă de sinonimia limbii române. De exemplu, în engleză avem *to demand*, *to inquire*, *to ask*. În română avem doar *a întreba*. *A interoga* nu a fost pe placul traducerii, dovedindu-se prea elitist față de textul lui Lilly, mult mai potrivit (și foarte ușor de acceptat de către traducere) fiind *a pune întrebarea*. În ciuda absenței sinonimiei directe dintre limba română și limba engleză, diferențele lexicale nu au afectat deloc conținutul informațional.

Construcțiile exagerate abundă la William Lilly, el nefiind un astrolog uscat și sec, ci o ființă care transmite informație permanent, prin toate modalitățile disponibile lui, inclusiv printr-o stilistică inerentă naturii sale sincere, logice, cultivate și elevate. De ex: „o abundență extraordinară a norocului” (pag 141, Cap 18 în engleză – de cautat în final referința exactă în română!!)

Construcțiile eliptice le încadrăm tot aici, cel mai adesea predicatul fiind absent, de exemplu: „dar dacă veți merge să vorbiți cu Tatăl, trebuie să considerați Stăpânul Casei a patra; dacă vorbiți cu Mama, Stăpânul Casei a zecea; dacă Tatăl va vorbi cu Copilul, Stăpânul Casei a cincea, și tot așa cu restul; ...” (pag 219-228)

Stilul ușor pamfletar sau poetic-narativ arată că Lilly știe cu claritate în mâinile cui va ajunge cartea sa, în Evul Mediu o lucrare de astrologie contemporană fiind ceva extrem de rar, care putea figura, mai ales din snobism, în biblioteca oricărei persoane sus-puse:

-comparațiile ironico-poetice: „o Familie terminată, la fel de bună ca una complet destrămată, cu greu capabilă să se susțină.”

-construcțiile comparative (dacă le putem numi așa): „Așa cum de multe ori vedeți doi oameni ce nu se înțeleg, și nu cred despre ei că se pot acomoda unul cu celălalt, când brusc un Vecin sau prieten îi împacă în mod întâmplător, cu consimțământul ambelor părți: Aceasta se numește Colectare. (pag. 167, Cap. 21)

Am considerat necesar să reactualizăm pozițiile stelelor fixe pentru data de 1 ianuarie 2015, mult mai apropiată de momentul publicării cărții în limba română decât anul (probabil) al publicării în limba engleză, care le indică pentru 1 ianuarie 2005. Unele dintre aceste stele fixe au făcut schimbări importante, precum Cor Leonis (Regulus) care între timp a ieșit din Semnul zodiacal Leu și a intrat în Semnul zodiacal Fecioară, în sistem tropical.

Facem mențiunea aici că nu ne-a interesat să traducem o simplă carte de astrologie, ci o lucrare VIE care spune mult mai mult dincolo de textul „concret” tipărit pe hârtie. Cuvintele scrise cu caractere italice, cele scrise cu majuscule, alternarea simbol/cuvânt în cazul planetelor (deci locuri în care planetele nu sunt scrise cu simboluri ci cu litere), semnele de punctuație așa cum le-am discutat mai sus reprezintă, din punctul nostru de vedere, un cod. Curiosul care va pune pe calculator toate acestea, scoase din contextul cărții, și care le va analiza cu atenție, va descoperi că William Lilly mai transmite ceva. „Astrologia creștină” este un text cu meta-text, sau un text în text, prin care, dincolo de informația astrologică propriu-zisă, de o inestimabilă valoare, Lilly rezolvă ceva cu cineva, sau aduce cuiva la cunoștință ceva. Dacă acela care traduce își păstrează atenția trează pe mai mult decât un singur etaj mental, descoperă cu ușurință aceasta. Însă, acest „text în text”, acest „meta-text” trebuie lăsat să se reveleze el însuși celui care citește și totodată practică această *Artă* cu sufletul, cu inima, și împreună cu Dumnezeu.

Rămâne cumva un mister și titlul, pe care se pare că Lilly nu-l motivează cam pe nicăieri. Într-un singur loc „Către mult-eruditul și virtuosul prieten BOLSTROD WHITLOCK Esq” ridică puțin vălul de pe acest mister și menționează că servitorii Bisericii consideră această Artă ca fiind o lucrare a Necuratului, numai ca oamenii să n-o studieze și preoții s-o păstreze doar pentru ei. Nu ne rămâne decât să acceptăm că, în realitate, toată cartea este dovada faptului ca *Arta* Astrologiei face parte dintre științele spiritului viu al omului plin de credință, care doar folosește unul dintre multiplele limbaje de comunicare dintre om și Dumnezeu, în binele și numai în binele spiritual al omului.

Primim cu recunoștință cunoașterea oferită de acest spirit măreț al lumii medievale, a cărui informație este cu mult, cu foarte mult deasupra timpului sau, adăpată, extrasă și sintetizată din informațiile

valoroase ale momentului, oferite deopotrivă de astrologia arabă (de exemplu, Punctele Arabice vin din astrologia Tajika) și de astrologia veche tradițională indiană (de exemplu, Casele derivate, cum le numim noi azi), William Lilly fiind, ca mentalitate, mult mai aproape de astrologia siderală decât de cea tropicală, chiar dacă el o practică pe aceasta din urmă. Dar, pentru a aprecia vastitatea culturii sale de specialitate, astrologul zilelor noastre trebuie să fie și el, la rândul lui, dacă nu un erudit, măcar un smerit cunoscător al *Artei* ca atare în multiplele ei forme de manifestare și care sunt complementare unele altora, nicidecum superioare unele față de altele.

astrolog **Rodica Purniche**

In memoriam, David R. Roell

Un ultim gând este oferit de noi editorului lui William Lilly, nu numai ca respect profund pentru inestimabilul său efort de a reda umanității această bijuterie de neprețuit care este *Astrologia Creștină*, ci mai ales pentru ajutorul deosebit pe care l-a oferit echipei noastre ce a făcut posibilă traducerea lui Lilly în limba română. Deși nu ne-am cunoscut „fizic” absolut deloc, deși relația dintre David R. Roell și noi a fost una doar de corespondență, mărturisim că ne-au impresionat profund cooperarea destinsă, prietenia necondiționată și mai ales încrederea sa în reușita noastră. Am beneficiat cu toții de tabelele pe care le-a făcut, de transpunerea modernă a hărților lui Lilly care sunt prezente în finalul volumului de față, și de răbdarea cu care a așteptat această ediție.

David R. Roell a plecat din lumea noastră fizică în 2014, cu aproape un an înainte ca W. Lilly să vadă lumina tiparului în românește. Îi dedicăm cu respect și recunoștință ediția aceasta, ca sincer gest de mulțumire pentru felul în care ne-a fost alături.

Parafrazându-l, avem certitudinea că se bucură împreună cu William Lilly de această carte.

De altfel, William Lilly a fost constant prezent pe durata traducerii, corectării și finalizării ediției de față, ceea ce ne-a încurajat să ne asumăm traducerea lui în limba română până la capăt.

Prefața editorului

pentru ediția apărută în S.U.A în 2004

Pe când locuiam în Santa Fe în 1998, am primit un telefon de la Olivia Barclay. Mi-a spus că tirajul cărții *Astrologie Creștină* de la editura Regulus se epuizase (ceea ce deja știam), nu intenționez să o retipăresc chiar eu? Aceasta era o sarcină grea. Cartea este enormă, și nu tipărisem nimic anterior de acest gen. I-am promis că voi facetot ce pot.

Așa că mi-am luat ediția de Regulus și am pus-o la copiator. Am ajustat dimensiunile pentru o pagină de 8,5 x 11, și i-am pornit. Nu aș fi putut să public o carte cartonată de 850 de pagini, ci ar fi fost poate posibilă o versiune mai ieftină legată spiralat. Înainte de a fi terminat pe jumătate, am observat o complicație accidentală. Am terminat de copiat și am sunat o prietenă din California. Ea mi-a confirmat suspiciunea, și imediat am făcut o ajustare tehnică asupra procesului de copiere. I-am fost recunoscător de nenumărate ori după aceea că am procedat așa.

Iată aici publicate Cărțile 1 și 2 ale marelui clasic Lilly. Cartea 3 despre hărțile natale este publicată separat.

În pregătirea acestui volum, am revizuit materialul astrologic, dar am păstrat paginile introductive originale ale lui Lilly, inclusiv efemeridele și tabelele lui de Case. Cred că ne e de folos să știm cum arătau cărțile vechi, tipăriturile vechi. Totodată însă cititorii de azi pot cunoaște cartea lui Lilly, așa cum a scris-o chiar el. Aranjarea textelor era foarte bună, tabelele sale aproape în totalitate excelente. Am refăcut paginația lui, inclusiv marginalele, și am copiat cu grijă tabelele. Cei care folosesc ediția Regulus vor observa că ea se potrivește perfect cu cuprinsul paginilor mele, în unele locuri chiar rând cu rând.

După cum J. Lee Lehman a subliniat (nu îmi amintesc unde), engleza din secolul al XVII-lea era influențată de franceză, care, atunci ca și acum, are gen. Acesta poate fi motivul pentru care, de exemplu, putem afla „cusp” și „cuspe” în aceeași propoziție în originalul lui Lilly. I-am modernizat ortografia, am actualizat timpurile vechi ale verbelor (*has* în loc de *hath* etc.) și am înlocuit cuvinte depășite de timp cu echivalentele lor moderne (*impeded* pentru *impeded* etc.). Am păstrat utilizarea persoanei a doua singular (*thou*) și verbele care o însoțesc, așa cum erau. Pe cât a fost omenește posibil, am copiat italicile lui Lilly, majusculile și punctuația, chiar și atunci când folosirea italicilor și a majusculilor lui pare haotică, iar punctuația originală dă naștere la

propoziții foarte lungi. Nu am fost în întregime mulțumit de rezultat. Cartea lui Lilly se citește azi ca și cum ar fi a unui autor contemporan, de exemplu este mult prea ușor de parcurs. Cititorii superficiali pot crede că Lilly se referă la un angajat cu fața albă al circuitului când scrie „clown”, la cineva care lucrează într-un garaj atunci când scrie „mecanic” ori că „pețitoarea” este chiar Carmen. Desigur, nici una dintre aceste ocupații nu exista în zilele lui Lilly, el a avut în minte alte înțelesuri. Le-am explicat pe cele mai evidente dintre ele, iar dacă cititorii află mai multe, aş aprecia să le cunosc și eu.

Primele două cărți ale *Astrologiei Creștine* a lui Lilly sunt lungi și complexe. Nici o retipărire, nici măcar cea a marelui facsimil de la Regulus, nu este în întregime fără greșeli. Am corectat și verificat ortografia - în unele locuri mai mult decât o singură dată - tot ceea ce urmează. Ce greșeli mai găsiți, să știți că sunt ale mele.

În retipărirea lui Lilly am urmărit să aleg soluția cea mai moderată, lăsându-l pe autor să vorbească pentru sine. Cititorii vor decide dacă am izbutit. Ne îndreptăm lent spre descifrarea celor mai importante texte astrologice timpurii, precum și spre retipărirea celor mai mari clasici englezi ai secolului al XVII-lea, dintre care Lilly este cel mai mare. Procesul implică multe alegeri dificile și poate da naștere la controverse. Rezultatul va fi o bibliotecă de texte astrologice care va îmbogăți lumea pentru totdeauna.

Doresc să mulțumesc Oliviei Barclay pentru propunere, soției mele Elizabeth pentru răbdarea ei, lui Margaret Cahill de la Wessex *Astrologer* pentru încurajare, VBH din California pentru asistența tehnică, și, mai presus de orice, lui William Lilly însuși. În mai mult de o noapte l-am simțit uitându-se peste umărul meu. Sper că a fost mulțumit de ceea ce a văzut.

David R. Roell

8 martie 2004

29 octombrie 2005: Mulțumirile mele lui Kevin Briggs pentru erată.

Către mult-eruditul și virtuosul prieten
BOLSTROD WHITLOCK, Esq.
unul dintre Membrii onorabilei Case a COMUNELOR
din acest actual PARLAMENT

Prea onorate Domn,

Sper că această Epistolă ce vă este Dedicată, publicată fără știrea domniei voastre, nu vă va duce la interpretări nefericite, că greșeala va fi acceptată ca păcat scuzabil; și că îndrăzneala mea va afla ușor iertare din partea nobilului dumneavoastră caracter. Acum sunt atât de obișnuit cu plăcuta dumneavoastră Fire, încât în subiecte de acest gen în care nu sunteți implicat, îndrăznesc să rănesc un pic; căci este de-a dreptul firesc pentru domnia voastră a vă iubi sincer prietenii și doar arareori a vă supăra pe micile lor defecte.

Scuzați-mi deci îndrăzneala; într-adevăr atât de multe, de numeroase sunt obligațiile mele față de domnia voastră, că nu aș putea face mai puțin, neavând alte mijloace de a-mi exprima inima recunoscătoare sau de a spune vremurilor prezente ori viitoare cum promovați constant și entuziașt umilele mele activități, din chiar clipa în care Providența Divină m-a făcut să vă cunosc; prin urmare confirm liber, în fața Dumnezeului Atotputernic, că ați fost Mijlocul esențial care mi-a îngăduit să realizez nu numai ceea ce este deja publicat, dar și acest Tratat, pe care cu umilință îl ofer spre Patronaj domniei voastre, drept mărturie plină de recunoștință a respectului meu sincer față de domnia voastră: căci dacă nu ați fi perseverat ca un *Mecena* ferm și sigur asupra

mea, trupul și Concepțiile mele ar fi fost îngropate în eterna tăcere; de aceea Ucenicii acestei Arte trebuie să afle de repunerea în drepturi a *Astrologiei* prin bunătatea domniei voastre. Căci, DOMNULE, m-ați sprijinit; m-ați recomandat Prietenilor dumneavoastră; niciodată nu ați uitat să fiți bun cu mine sau cu prietenii mei de dragul meu, cu politețe: Și aș adăuga, în onoarea domniei voastre, faptul că mai mereu v-am deranjat pentru favoruri, conștient fiind de adevărata și reala dumnea-voastră capacitate de a le îndeplini.

Dacă ar fi să enumăr virtuțile și politețea de care ați dat dovadă față de mulți alții în afară de mine, ziua nu mi-ar ajunge iar mâna ar obosi de atâta scris: dar, pe cât de discret v-ați ajutat prietenii, pe atât de plin de credință v-ați servit Țara în acest Parlament, aproape șapte ani, chiar și în cazul unei evidente șubrezi a sănătății domniei voastre, din câte cunosc, și prin cheltuirea a mii de lire din Averele domniei voastre: ați refuzat cu orice chip să beneficiați de pe urma *Commonwealth*-ului; și fiind totdeauna delegat ca onorabil *Împuternicit* la Tratatul de pace dintre Rege și Parlament, v-ați comportat cu atâta franchețe, judecată și integritate în toate, că întreg Regatul este mulțumit de domnia voastră, iar noi, cei din Popor, vă rămânem îndatorați.

Cum cel mai mult vă place concizia, doar câteva cuvinte de la mine; căci nu pot fi liniștit până nu fac cunoscute excelentele expresii ale domniei voastre rostite în 1644, atunci când actualul Parlament era la pământ, iar domnia voastră îndemnat să dezertați și să renunțați la el; *NU, nu voi pleca din acest Parlament care acum este la Westminster, căci aici am fost numit și trimis de cetățeni pentru a-i servi, și dacă așa a hotărât Dumnezeu, ca Majestatea sa să ne învingă, eu încă sunt hotărât să rămân aici, și să mor între zidurile acestei Case; și voi avea aceeași soartă pe care Dumnezeu a hotărât-o acelor onorabili Membri care vor continua ferm această cauză.* Aceste cuvinte sunt valabile și în ziua de azi, spre eterna dumneavoastră onoare; nici ticăloasele ocări mormăite de gurile răuvoitoare nu micșorează cu un dram meritele domniei voastre.

Am un Domeniu larg în care să pătrund și, dacă aș continua, sunt sigur că aș emoționa acest drag temperament echilibrat al domniei voastre, care nu se ofensează așa ușor; tac acum; doar că:

Faveas (precor) primitiis crescentis indolis, que si sub tuo sole adoleverit, & justam tandem maturitatem consequuta fuerit, non indignos fructus retributarum confido. (Ai grijă de (roagă) primele roade ce cresc de fel, care dacă sub razele soarelui cresc și în final se coc, ai încredere și în recompensa roadelor lor nedemne).

DOMNULE, sper să nu vă simțiți dezonorat în a Sprijini Lucrarea Următoare, în care prezint în întregime principiile de bază ale Artei, printr-o metodă potrivită: prin ea îi voi lumina pe aceia care, induși în eroare de niște teologi mărunți, care nu au altă credibilitate decât aceea a cuvintelor lor goale, au înțeles greșit că Astrologia înseamnă Principii Diabolice: cel mai scandalos neadevăr acceptat de concepțiile Nobilimii și ale micii Aristocrații, pentru a-i opri de la acest Studiu și pentru a-l rezerva în întregime doar lor înșile (teologilor – n.n).

Domniei voastre și onorabilei dumneavoastră Soții dorindu-vă toată fericirea, închei cu aceste ultime cuvinte, că sunt cu tot sufletul,

Cel mai umil Servitor al domniei voastre,

WILLIAM LILLY.

Strand 16, august 1647

Către Cititor

Adeseori în lucrările mele anterioare am lăsat să se întrevadă temerile pe care le aveam legate de pericolul la care urma să fac față în anul 1647. după cum oricine poate afla, fie din Epistola mea dinaintea de Conjuncția dintre Saturn și Jupiter, tipărită în 1644. fie de la pagina 108 de aici. fie din Epistola lui Aglicus din 1645. unde veți găsi aceste cuvinte: am parcurs peste șaisprezece mii, cinci sute cincizeci și nouă de zile, înainte de a împlini șaisprezece mii, patru sute douăzeci și două de zile, și am aflat că viața-mi va fi în mare pericol, iar în anul în care voi fi afectat se vor clătina un Rege și un Regat. În ceea ce mă privește, totul s-a dovedit aproape în întregime adevărat în anul 1647. suferind în acest an dificil palpitații ale inimii cu depresie Ipohondrică, cu o Splină care indispucea, Scorbut, etc și acum, în acest moment, adică August 1647. când aproape că am încheiat acest Tratat, sunt izolat din cauza Ciumei, îngropând pe 4 august un servitor și pe 28. ale aceleiași luni încă unul din această cauză, eu și restul Familiei suntem obligați să ne părăsim reședința, căutând un refugiu în altă localitate; astfel încât, dacă în Epistolele mele actuale, sau în partea a doua a Cărții se simte ceva lacunar, așa cum poate chiar este, scrise fiind atunci când Familia mea și cu mine eram la mare necaz și strâmtorare; doresc ca Cititorul să fie atât de politicoș încât să nesocotească acele ușoare imperfecțiuni (dacă este vreuna) cu o sinceră mustrare.

Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu care mi-a prelungit viața până în prezent, și care a fost atât de milostiv cu mine și m-a cruțat atât de mult, și mi-a dat posibilitatea ca în cele din urmă să desăvârșesc Introducerea pe care adeseori am promis-o, atât de arzător cerută de mulți prieteni întru învățătură.

Ultimele mele predicții privind Monarhia, care este acum în atenția a milioane de oameni care urmăresc ce se întâmplă cu ea: să lăsăm evenimentele în seama lui Dumnezeu, care se grăbește să ceară socoteală